

A Fővárosi Ítéletábra a Dr. Czeplédy Ügyvédi Iroda; dr. Czeplédy Csaba ügyvéd) által képviselt felperesnek, a dr. Rákosfalvy Zoltán ügyvéd által képviselt alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2014. május 28. napján meghozott, 8.P.25.146/2013/9. számú ítélete ellen, a felperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 381.000 (háromszáznyolcvanegyezer) forint másodfokú perköltséget és fizessen meg az államnak külön felhívásra 2.500.000 (kétféllió-ötszázezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes hivatásos sportoló, diszkoszvető. A ... évi ... olimpiai játékokra történő felkészülés során a felperes teljesítette az olimpiai kvalifikációs szinteket. Az alperes közgyűlése ...-én határozatával hozzájárult a felperes nevezéséhez a ... olimpiai játékokra. A felperestől ...-án doppingellenőrzés céljából mintát vettek. A vizsgálat a felperestől vett „A” mintában a tiltott szerek közé sorolt stanazololt mutatott ki. A vizsgálat eredményéről a Magyar Antidopping Csoport (HUNADO) értesítette a felperest, az alperest, a ... Atlétikai Szövetséget és a sportért felelős államtitkárt. Az alperes elnöke ...-án a ... Televízió műsorában a felperesre vonatkozóan azt nyilatkozta, hogy „...az „A” teszt pozitív lett, doppingoláson érték. Azt gondolom, hogy az ilyen versenyzőnek nincs helye a magyar csapatban.” Miután az „A” minta pozitív eredményéről a felperes tudomást szerzett, ellenőrző „B” minta vételét és vizsgálatát kérte. A tiltott szert a ...-én végzett vizsgálat a „B” mintában is kimutatta. Ezt követően a HUNADO Doppingbizottsága doppingeljárást indított a felperes ellen. Az alperes nem nevezte a felperest a ... olimpiai játékokra, ezért azon a felperes nem vehetett részt. A doppingfegyelmi eljárásban a felperest 6 évre eltiltották a versenyzéstől. A Pesti Központi Kerületi Bíróság a ... számú ítéletével megállapította, hogy a doppingfegyelmi eljárásban hozott határozatok jogszabálysértők, és a felperessel szemben alkalmazott eltiltás büntetést mellőzte. A Fővárosi Törvényszék a ... számú ítéletével, amit a Fővárosi Ítéletábra a ... számú ítéletével helybenhagyott, az alperes ... és ... napján kelt közgyűléseinek valamennyi határozatát megsemmisítette.

A felperes a keresetében 255.891.800 forintnak és a perrel felmerült költségeinek a megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét arra alapította, hogy az alperes nem nevezte őt a ... olimpiai játékokra, illetve nevezését visszavonta, ezzel kárt okozott neki. Álláspontja szerint a kvalifikációs szintek teljesítését és nevezésének jóváhagyását követően a nevezése szükségszerű volt, azt az alperes jogszerűtlenül mellőzte vagy vonta vissza. Kifejtette, hogy nevezésének mellőzésére vagy visszavonására a doppingeljárás nem szolgálhatott alapul, mert az az olimpiai játékok megkezdésének időpontjában még nem indult meg ellene. Előadta, hogy nevezésének mellőzését vagy visszavonását az alperes nem indokolta, arról határozatot nem kapott. A felkészülésre fordított kiadások megtérítése címén 3.661.800 forintba tartott igényt. Okfejtése szerint az olimpiai játékok előtt nyújtott teljesítményének ismeretében komoly esélye lett volna az olimpiai aranyérem megnyerésére. Győzelme esetén 232.230.000 forint juttatásban részesült volna, amitől nevezésének mellőzése vagy visszavonása miatt esett el. Hivatkozott arra, hogy az alperes elnöke a ...-án tett nyilatkozatával megsértette a jó hírnevét, mert nem utalt arra, hogy eljárása nem volt szándékos. Érvelése szerint a nyilatkozat őt abban a hamis színben tüntette fel, hogy szándékosan doppingolt. Személyhez fűződő jogának megsértése miatt 20.000.000 forint nem vagyoni kártérítést követelt. Keresetének jogszabályi alapjaként a Ptk. 6. §-át, 349. § (1) bekezdését és 339. § (1) bekezdését jelölte meg.

Az alperes ellenkérelme elsődlegesen a per megszüntetésére irányult. Hivatkozott arra, hogy a jogvita elbírálása a Nemzetközi Sport Választottbírószág (CAS) hatáskörébe tartozik. Érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Előadta, hogy a nevezés kérdésében az alperest kizárólagos döntési jog illeti meg. Kifejtette, hogy a nevezés kérdésében nem csak a versenyző korábbi sportteljesítménye alapján dönt, hanem szem előtt tartja a tisztességes versenyzés követelményét is, illetve azt, hogy a jelölt magatartása mennyire alkalmas az ország képviselőjére. Álláspontja szerint elnökének a felperesre vonatkozó nyilatkozata nem sértette meg a felperes jó hírnevét, mert az megfelelt a valóságnak. Hivatkozott arra, hogy a felkészülésre fordított költségek ellenében a felperes ellenszolgáltatást kapott, ezért ezekből a kiadásokból nem érte kár. Okfejtése szerint nem tekinthető kétséget kizáróan bizonyosnak, hogy a felperes nevezése esetén az olimpia döntőjébe került volna. Rámutatott, hogy a felperes olimpiai eredménye nem csupán a korábban elért eredményeitől függött, hanem azt több más körülmény is befolyásolhatta.

Az elsőfokú bíróság az ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 800.000 forint perköltséget, és térítsen meg az államnak külön felhívásra 1.500.000 forint kereseti illetéket. Ítéletének indokolásában a 2004. évi I. tv. (Stv.) 47. § (1) bekezdés a)-c) pontja, az 1994. évi LXXI. tv. (Vbtv.) 47. § (1) bekezdése, a felperes ...-án kelt akkreditációs nyilatkozatának 8. pontja, az Olimpiai Carta 61. §-a, a CAS Olimpiai Játékok Választottbírószági Szabályzata 1. cikke, valamint az alperes alapszabályának 47. § (1) bekezdés i) pontja és 48. § (9) bekezdése alapján azt a következtetést vonta le, hogy a perbeli jogvita eldöntése nem tartozik sem a hazai Sport Állandó Választottbírószág, sem a Nemzetközi Sport Választottbírószág hatáskörébe, hanem arra rendes bíróságnak van hatásköre. Kifejtette, hogy az alperes nem gyakorol közigazgatási jogkört, ezért rá vonatkozóan a Ptk. 349. § (1) bekezdése nem alkalmazható, hanem kártérítési felelősségét az általános szabályok szerint kell elbírálni. Tényként állapította meg, hogy a MASZ a doppingbizottság értesítése alapján felfüggesztette a felperes versenyengedélyét. Okfejtése szerint versenyengedély hiányában a felperes nevezése esetén sem vehetett volna részt a ... olimpiai játékokon. Emiatt a felperes részvételének elmaradásából eredő károk nem állnak okozati összefüggésben a felperes nevezésének mellőzésével. Rámutatott, hogy az Stv. 38. § (1) bekezdés fa) pontja alapján az alperes kizárólagos jogokat gyakorol a sportágak és a sportolók nevezése és sportszakemberek akkreditálása terén a nyári olimpiai játékok

vonatkozásában. Ebből azt a következtetés vonta le, hogy az alperesnek a sportolókkal szemben nincs nevezési kötelezettsége. Úgy foglalt állást, hogy a felperes nevezésének közgyűlési jóváhagyása sem teremtett az alperes számára kötelezettséget a felperes nevezésére. Erre figyelemmel mellőzte az alperes határozatainak felperes által indítványozott beszerzését és az alperes elnökének tanúkénti kihallgatását. Álláspontja szerint az „A” minta eredményének ismeretében az alperesnek az a döntése, hogy nem nevezi a felperest, vagy a nevezését visszavonja, nem tekinthető mérlegelés nélkül meghozott döntésnek. Mivel az alperes nem volt köteles megvárni a doppingeljárás eredményét, döntése nem volt jogszerűtlen. Megítélése szerint az alperes elnökének felperes által sérelmezett nyilatkozata tényszerű volt, illetve értékítéletet, véleményt fejezett ki, ezért nem sértette meg a felperes Ptk. 78. § (1) bekezdésében védett jó hírnevét. Utalt arra, hogy az alperes részéről senki nem biztatta a felperest arra, hogy az olimpiára való felkészülése érdekében költségekkel, a felperes olimpiai győzelme pedig nem tekinthető bizonyosnak.

Az ítélet ellen elsődlegesen annak megváltoztatása, keresetének teljesítése, valamint az alperes első- és másodfokú perköltségben marasztalása, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése érdekében a felperes terjesztett elő fellebbezést. Hivatkozott arra, hogy a 43/2011. (III. 23.) Korm. rendelet 18. § (1) bekezdése értelmében a HUNADO az alperest jogellenesen értesítette az „A” minta pozitív eredményéről, ezért annak eredményét a nevezésnél az alperes nem értékelhette volna. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ennek nem tulajdonított jelentőséget. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság iratellenesen és megalapozatlanul állapította meg tényként a felperes versenyengedélyének felfüggesztését. Előadta, hogy a versenyengedélyét felfüggesztő határozat nem született, és hangsúlyozta, hogy a nevezés elmaradásának okaként az alperes sem hivatkozott a versenyengedély felfüggesztésére. Kifejtette, hogy a MASZ a felperes versenyszámában kvalifikált másik versenyző versenyengedélyt nem függesztette, fel annak ellenére, hogy ellene már a doppingeljárás folyamatban volt, és az alperes ezt a versenyzőt nevezte az olimpiára. Okfejtése szerint ez azt támasztja alá, hogy az alperes mérlegelés nélkül hozott döntést a felperes nevezésének mellőzéséről. Hivatkozott arra, hogy az alperesnek a nevezés tekintetében nem volt mérlegelési lehetősége, mert a versenyszámban csak két versenyző kvalifikálta magát, ezért nevezésük szükségszerű volt. Kifejtette, hogy a doppingolás gyanúja nem alapozhatta meg nevezésének mellőzését, mert a másik kvalifikált, és doppingeljárás alatt álló sportolót az alperes aggály nélkül nevezte. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ennek az érvelésének nem tulajdonított jelentőséget. Álláspontja szerint a közgyűlés nevezéshez hozzájáruló határozata kötelező erejű volt az alperes számára, azt végre kellett volna hajtania. Ezért a perben az alperesnek kellett volna bizonyítania a nevezés elmaradásának jogszerűségét. Hangsúlyozta, hogy az alperes döntéshozatali eljárása jogilag szabályozott, így annak megfelelően kellett volna eljárnia. Fenntartotta azt az álláspontját, amely szerint az alperes elnöke nyilatkozatával megsértette a jó hírnevét, mert valós tényt hamis színben tüntetett fel. Előadta, hogy tiltott szerek alkalmazása nélkül ért el dokumentáltan kiemelkedő teljesítményt, amit az olimpián is meg tudott volna ismételni. Érvelése szerint az, hogy az alperes megfosztotta az indulás és az éremszerzés esélyétől, megalapozza az alperes kártérítési felelősségét. Hivatkozott arra, hogy a Fővárosi Törvényszék ... számú és a Fővárosi Ítélet tábla a ... számú ítélete szerint az alperes működése ... után nem volt jogszerű, mert nem rendelkezett legitim szervezeti rendszerrel és vezetőkkel, ezért a MOB elnöke és főtítkára, valamint az olimpiai csapat vezetője, nem rendelkezett legitimációval a nevezések kérdésében való döntéshez.

Az alperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő. Csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatásával a felperest terhelő elsőfokú perköltség összegét 4.758.918 forintra kérte felemelni. Hivatkozott arra, hogy a per tárgyának értékére figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a)-c) pontjai alapján 4.758.918 forint ügyvédi munkadíjra tarthat igényt. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ennél lényegesen alacsonyabb összegű

perkölséget ítelt meg a javára, az ügyvédi munkadíj mérséklését azonban nem indokolta meg. Előadta, hogy jogi képviselője a per mindhárom tárgyalásán részt vett, három előkészítő iratot és a tárgyalást felfüggesztő végzés elleni fellebbezést szerkesztett. Ezért álláspontja szerint nem állnak fenn az ügyvédi munkadíj csökkentésének feltételei. Fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását indítványozta.

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem volt fellebbezés hiányában első fokon jogerőre emelkedett része, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet teljes terjedelemben bírálta felül [Pp. 228. § (4) bekezdés].

A felperes fellebbezése, és az alperes csatlakozó fellebbezése is megalapozatlan.

Az alperes az ellenkérelmében pergátló kifogásként hivatkozott arra, hogy a per tárgyává tett jogvita elbírálása választottbíróság hatáskörébe tartozik. A Pp. 28. §-a szerint a bíróság a hatáskörének hiányát hivatalból veszi figyelembe.

Az ítéltábla ezért a másodfokú eljárásban is vizsgálata, hogy a peres felek jogvitájának eldöntése rendes bíróság vagy választottbíróság hatáskörébe tartozik-e.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a perbeli jogvita nem tartozik az Stv. 47. § (1) és (2) bekezdésében felsorolt vitás ügyek körébe, és a perben arra vonatkozó adat sem merült fel, hogy a felek kölcsönös alávetéssel a jogvitájukat a Sport Állandó Választottbíróság hatáskörébe utalták volna. Ezért a jogvita eldöntésére a Sport Állandó Választottbíróság nem rendelkezik hatáskörrel.

A választottbíráskodásról szóló 1994. évi LXXI. tv. (Vbtv.) 3. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy bírósági peres eljárás helyett választottbírósági eljárásnak van helye, ha

a) legalább a felek egyike gazdasági tevékenységgel hivatásszerűen foglalkozó személy, és a jogvita e tevékenységével kapcsolatos, továbbá

b) a felek az eljárás tárgyáról szabadon rendelkezhetnek, és

c) a választottbírósági eljárást választottbírósági szerződésben kötötték.

A perben arra vonatkozó adat sem merült fel, hogy a felek szerződésben másik, Magyarországon működő választottbíróság eljárását kötötték volna ki. Emiatt a jogvita elbírálására másik Magyarországon működő választottbíróság sem rendelkezik hatáskörrel.

A felperes ...-án kelt nyilatkozatának (akkreditációs nyilatkozat) 8. pontja tartalmaz választottbírósági kikötést. Eszerint az Olimpiai Játékokkal összefüggésben, abból kifolyólag vagy annak alkalmából felmerülő, a MOB, a sportágit felügyelő nemzetközi szövetség, a LOCOG és a NOB által megállapított jogorvoslatok kimerítése után rendezetlenül maradt viták vagy követelések kizárólag a Sport Választottbíróság (CAS) jogkörébe kerülnek az Olimpiai Játékok Választottbírósági Szabályzata szerinti jogerős és végleges ítélethozatal céljából.

A NOB Olimpiai Chartájának 61. § 2. pontja értelmében az Olimpiai Játékok során vagy azzal kapcsolatban felmerülő jogvita rendezésére a CAS kizárólagos illetékességgel rendelkezik a Sport Választottbíróság Törvénykönyvével összhangban.

A CAS Olimpiai Játékok Választottbírószabályzatának 1. cikke szerint a szabályzat hatálya azokra a jogvitákra terjed ki, amelyek az Olimpiai Játékok alatt vagy az Olimpiai Játékok Ünnepi Megnyitóját megelőző tíz napban merülnek fel.

A felperes nevezésének határideje ... napja volt, ezért a peres felek jogvitájára okot adó körülmény - a felperes nevezésének elmaradása - legkésőbb a következő napon, ...-én bekövetkezett. A ... évi Olimpiai Játékok Ünnepi Megnyitójára ...-én, több, mint tíz nappal a jogvitára okot adó körülmény felmerülése után került sor. Ezért a jogvita elbírálására a CAS sem rendelkezik hatáskörrel.

Mindezekre figyelemmel az ítélőtábla osztotta az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, amely szerint a perbeli jogvita rendes bíróság és nem választottbírószabályzat hatáskörébe tartozik. Emiatt az alperes hatásköri kifogása alaptalan, a per megszüntetésére és a keresetlevél áttételére nem volt jogi lehetőség.

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével is egyetértett, annak elsődleges indokolását azonban nem osztotta.

Az alperes az Stv. 38. § (1) bekezdése alapján országos közfeladatokat ellátó köztestület, amely nem gyakorol közigazgatási jogkört. Ezért az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy az alperes kártérítési felelősségét nem a Ptk. 349. § (1) bekezdésébe foglalt különös szabályok, hanem a kártérítési felelősség általános szabályai szerint kell elbírálni.

A szerződésen kívül okozott károkért való felelősség általános szabályait megállapító Ptk. 339. § (1) bekezdése kimondja, hogy aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentésül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A Pp. 206. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

A perben nem állt az elsőfokú bíróság rendelkezésére olyan bizonyíték, amely azt támasztotta volna alá, hogy a MASZ felfüggesztette a felperes versenyengedélyét a pozitív doppingteszt miatt; a felperes versenyengedélyének felfüggesztésére vagy a felfüggesztést igazoló bizonyítékokra az alperes sem hivatkozott. Bizonyíték hiányában az elsőfokú bíróság megalapozatlanul állapította meg tényként azt, hogy a MASZ felfüggesztette a felperes versenyengedélyét, és helytelenül jutott arra a jogi következtetésre, hogy a felperes kárainak bekövetkezése nem áll okozati összefüggésben a felperes nevezésének elmaradásával, mert a versenyengedély felfüggesztése miatt a felperes a nevezése esetén sem vehetett volna részt a ... évi ... olimpiai játékokon. Ezért az okozati összefüggés hiánya nem zárhatta ki az alperes kártérítési felelősségét, és nem alapozhatta meg a kereset elutasítását. Ennek következtében az ítélőtáblának a másodfokú eljárásban vizsgálnia kellett, hogy maradéktalanul fennállanak-e az alperes kártérítési felelősségének megállapításához szükséges egyéb feltételek.

Az Olimpiai Charta 44. § 3. pontja kimondja, hogy az olimpiai részvétel nem alanyi jog.

Az Olimpiai Charta 27. § 7.2. pontja szerint a Nemzeti Olimpiai Bizottság jogosult sportolókat küldeni az Olimpiai Játékokra az Olimpiai Chartával összhangban.

A 27. §-hoz fűzött kiegészítő rendelkezések 2.1. pontja értelmében a Nemzeti Olimpiai Bizottság dönt a sportolók nevezéséről. A nevezés alapját képező kiválasztás nem csak a sportoló sporteredményén alapszik, de tekintettel van a sportoló azon képességére, hogy hazájában példaként szolgálhasson a sportoló ifjúságnak.

Az Stv. 38. § (3) bekezdés fa) pontja kimondja, hogy az alperes kizárólagos joga - a NOB előírásaival összhangban - a sportágak és a sportolók nevezése és sportszakemberek akkreditálása a nyári és téli olimpiai játékokra.

A törvényben foglaltakkal azonos rendelkezéseket tartalmaz az alperes Alapszabályának 8. § (1) bekezdés ha) pontja és 15. § (1) bekezdés a) pontja.

Mind az Olimpiai Charta, mind az Stv. az alperest jogosítja fel - mégpedig kizárólagos joggal - annak eldöntésére, hogy mely sportágakat és sportolókat nevez az olimpiai játékokra. Sem az Olimpiai Charta, sem az Stv. vagy más jogszabály, sem pedig az alperes Alapszabálya nem határoz meg olyan feltételrendszert, amelynek a megvalósulása esetén a sportoló alanyi jogosultságot szerezhet az olimpiai nevezésre, az alperes számára pedig kötelezővé válna a sportoló nevezése. Ezért az alperes akkor sem köteles a sportolót nevezni az olimpiára, ha a sportoló eredményesen kvalifikálta magát, az adott sportágban nincs másik kvalifikált sportoló, és az alperes közgyűlése hozzájárult sportoló nevezéséhez. Az alperest a sportolók olimpiai nevezése tekintetében diszkrecionális jogkör illeti meg; maga határozhatja meg a nevezés szempontjait, és figyelembe vehet - az Olimpiai Charta 27. §-hoz fűzött kiegészítő rendelkezések 2.1. pontja alapján figyelembe is kell vennie - a sportoló eredményein, a kvalifikáción és az akkreditáción kívül más szempontokat is. E szempontok alapján jogszerűen dönthet a sportoló nevezéséről, nevezésének mellőzéséről vagy visszavonásáról, és döntését nem köteles indokolni. A sportoló nevezését kötelezővé tevő előírások hiányában a nevezés jogi úton nem kényszeríthető ki, a sportoló nevezésének elmaradása pedig nem lehet sem jogellenes, sem az alperesnek felróható. Ezzel kapcsolatban az ítéltábla azt emeli ki, hogy az alperes nem csak a sportolók, hanem az egyes sportágak nevezéséről is jogosult dönteni - jogszerűen dönthet akár úgy is, hogy valamelyik sportágot egyáltalán nem nevezi az olimpiára.

Mindezekre figyelemmel az alperes jogszerűen mellőzte a felperes nevezését a ... évi ... olimpiai játékokra, a felperes nevezésének mellőzése nem volt jogellenes. A felperes nevezéséről történő döntés során szempontként figyelembe vehette a felperes pozitív „A” és „B” doppingtesztjére tekintettel a doppingvétség lehetőségét. A nevezés mellőzését - az alperes diszkrecionális döntési jogosultságára tekintettel - nem teszi jogellenessé sem az, hogy a felperes az olimpiai játékok megkezdésekor még nem állt doppingeljárás alatt, sem az alperes más, azonos sportágban versenyző sportolóval szembeni eljárása. A HUNADO az alperestől elkülönült önálló jogalany, akinek a magatartásáért az alperes nem tehető felelőssé. Ezért a HUNADO magatartása - az alperes értesítése a felperes pozitív drogtesttjéről - jogellenessége esetén sem értékelhető a perben az alperes terhére, és nem alapozhat meg kártérítés iránti követelést az alperessel szemben. A jogellenesség hiánya kizárja az alperes kártérítési felelősségét, ezért az alperes nem kötelezhető a felperes nevezésének elmaradásából eredő károk megtérítésére.

Az ítéltábla rámutat arra is, hogy a kártérítési felelősség megállapításához - az elmaradt haszon vonatkozásában - hiányzik a kár felmerültének bizonyítása is.

A Ptk. 355. § (4) bekezdése értelmében kártérítés címén a károkozó körülmény folytán a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést és az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást vagy

költséget kell megtéríteni, amely a károsultat ért vagyoni és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges.

Kártérítés iránti követelést csak olyan vagyoni előny elmaradása alapozhat meg, amihez a károsult a káresemény elmaradása esetén teljes bizonyossággal hozzájutott volna, viszont a sportversenyeket azzal a céllal tartják meg, hogy kiderüljön, hogy a verseny helyén és időpontjában melyik sportoló tudja nyújtani a legjobb teljesítményt. Ha a győztes és a helyezettek személye a versenyzők előélete, a verseny előtt elért eredményei és esélyei alapján megállapítható lenne, akkor szükségtelen lenne a verseny megtartása. A korábban elért eredmények és az annak alapján becsült esélyek azonban nem garantálják a sportoló győzelmét, de még azt sem, hogy a versenyen helyezést fog elérni. Ezért az, hogy a felperes a nevezése esetén megnyerte volna diszkoszvetés versenyszámot, érmet szerzett volna, vagy helyezést ért volna el, csak feltételezés, de nem állapítható meg teljes bizonyossággal. Ennek következtében az sem tekinthető kétséget kizáróan bizonyosnak, hogy a felperes a nevezése esetén hozzájuthatott volna a győzelem vagy helyezés elérése esetére kilátásba helyezett juttatásokhoz.

A felmerült és meg nem térült költségek esetében pedig az alperesi magatartás és a kár közötti okozati összefüggés hiányzik, mert a felperes maga adta elő, hogy a ... és ... Önkormányzata az ígért 2-2 millió forintot nem fizette meg.

A Ptk. 6. §-a úgy rendelkezik, hogy a bíróság a kárnak egészben vagy részben való megtérítésére kötelezheti azt, akinek szándékos magatartása más jóhiszemű személyt alapos okkal olyan magatartásra indított, amelyből őt önhibáján kívül károsodás érte.

A felperes saját elhatározásából készült az olimpiára, és önként vállalta a felkészüléssel járó költségek viselését. Az alperes semmilyen magatartásával nem biztatta a felperest sem a felkészülésre, sem költségek viselésére a felkészülés érdekében, így a felperes költségeinek felmerülését nem az alperes magatartása okozta. Ezért az alperes a biztatás hiánya miatt nem köteles biztatási kár jogcímén kártérítést fizetni a felperesnek.

Az ítélet tábla maradéktalanul osztotta az elsőfokú bíróságnak a nem vagyoni kártérítés iránti követelés megalapozatlanságával kapcsolatos álláspontját.

A Ptk. 78. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jó hírnév védelmére is.

A Ptk. 78. § (2) bekezdése kimondja, hogy a jó hírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényről állít, híresztel, vagy valós tény hamis színben tüntet fel.

Az alperes elnökének az, a ... Televízió műsorában ...-án tett közlése, hogy a felperes „A” tesztje pozitív lett, megfelelt a valóságnak.

A doppingellenes tevékenység szabályairól szóló 43/2011. (III. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 2. § 6. pontja szerint doppingolás: az e rendeletben meghatározott - egy vagy több - doppingvétség megvalósítása.

A R. 12. § (1) bekezdése kimondja, hogy doppingvétséget követ el a versenyző, ha a nemzetközi követelményekben foglaltakra is figyelemmel

a) a testéből származó mintában

aa) - azon szerek kivételével, amelyek tekintetében a tiltólista egyedi mennyiségi határérték eléréséhez vagy meghaladásához köti a doppingvétség megállapítását - bármilyen mennyiségben jelen van a tiltólistán szereplő tiltott szer, annak származéka vagy markerje,

ab) - a tiltólista szerint egyedi mennyiségi határérték eléréséhez vagy meghaladásához kötött doppingvétség esetén - a tiltólista szerinti egyedi mennyiségi határértéket eléri vagy meghaladja a tiltott szer, annak származéka vagy markerje.

A R. 24. § (3) bekezdése értelmében a R. 12. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott doppingvétség gondatlanul is megvalósítható, annak nem feltétele a sportoló szándékos magatartása.

Ezekre a jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel az alperes elnöke tényszerűen és a valóságnak megfelelően közölte azt is, hogy a felperest doppingoláson érték; ezzel a közléssel a valós tényeket nem tüntette fel hamis színben.

Valós tények állítása nem sértheti más jó hírnevét, ezért a felperes megalapozatlanul hivatkozott a jó hírnév védelméhez fűződő személyiségi jogának megsértésére. A nem vagyoni kártérítés a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja alapján a személyhez fűződő jogok megsértése esetén alkalmazható különleges jogkövetkezmény. Mivel az alperes nem sértette meg a felperes személyhez fűződő jogát, nem kötelezhető nem vagyoni kártérítés megfizetésére.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése szerint a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság a munkadíj eltérő összegben történő megállapítását indokolni köteles.

Az elsőfokú eljárásban teljes mértékben pernyertes alperest képviselő ügyvéd munkadíjának megállapítása során nem csupán a pertárgyértéket kellett alapul venni, hanem az alperesi képviselő perben kifejtett tevékenységét is. A perbeli jogvita a magas pertárgyérték ellenére nem volt nehezen megítélhető, a vita alapjául szolgáló tényállás nem volt kirívóan bonyolult. A 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a), b) és c) pontja alapján felszámítható ügyvédi munkadíj nem áll arányban az alperesi képviselő perben kifejtett tevékenységével, ez a körülmény pedig indokoltá tette az alperesi képviselő munkadíjának csökkentését. Az ítéletábra álláspontja szerint az alperesi képviselő részére az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíj arányban áll az alperest képviselő ügyvéd elsőfokú eljárásban kifejtett tevékenységével, ezért nem látott lehetőséget a munkadíj felemelésére. A per tárgyalását felfüggesztő végzés elleni fellebbezés folytán felmerült költségek összegét az ítéletábra a másodfokú eljárásban hozott végzésében megállapította, ezért az elsőfokú perköltség részeként, csak ez az összeg vehető figyelembe.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes a másodfokú eljárásban is teljes mértékben pervesztes lett, ezért a Fővárosi Ítéletábra a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte őt másodfokú perköltség, az 1990. évi XCIII. tv. 74. § (3) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján pedig a felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére.

Budapest, 2015. április 2.

Világhy^{né} Dr. Böcskei Terézia s. k.
a tanács elnöke

Dr. Lente Sándor s. k.
előadó bíró

Dr. Czifra Veronika s. k.
bíró